

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΛΕΒΕΘΕΩΔΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ

30

ΙΟΥΛΙΟΥ

1933

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 5

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ...

· Ο κ. Τσαλδάρης προστατεύων την ήσυχιάν του τόπου... τῶν Καραθανάσηδων και τῶν Μποσίνηδων διὰ τῶν κατὰ τοῦ κ. Τζωρτζάκη ἀπειλῶν.

ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Οι Τούρκοι ἐκδρομεῖς πρέπει ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰς περιποιήσεις τῶν Μυτιληνῶν.

Τὸ μόνον μειονέκτημα ποὺ βρῆκαν στὴ πόλι μας, ήταν ἡ ἔλλειψις ἀποχωρητηρίων.

Κάποιος ὅμως τοὺς ἔξήγησε τὴν αἰτίαν, εἰπὼν ὅτι οἱ κυβόλιθοι ἀναπληρώνουν τὰ ἀποχωρητήρια.

Ἐρωτηθέντες περὶ τῶν ἐντυπώσεών των ἀπὸ τὸν διάκοσμον τῆς ἐορτῆς - ἐκύρωσεως, ἀπήντησαν ὅτι ἔθαυμασαν τὴν ἡλεκτρικὴν ἔγκατάστασιν καὶ τὰς Τουρκικὰς σημάνας.

Περὶ τὸ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας, εἶπαν ὅτι ἐὰν ἀντὶ πυροῦ ἐκράτει ξίφος, θὰ ὠμοίαζε καπαλητικά μὲ τὸν Καρά Μπεκίο πασᾶ.

Διὰ τὰ θαλάσσια λουτρά μας, ἔξεφράσθησαν ἐνθουσιωδῶς, κυρίως δὲ διὰ τὶς χαραμάδες ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὰ ἔντινα τοιχώματα τῶν καμαρινῶν.

Διὰ τὸ κόστος τῆς ζωῆς, εἶπαν δὲ εὐρίσκουν μεγάλην φτήνειαν ἐφ' ὅσον μία παγκανότα ἀνταλλά-

σται πρὸς 80 δραχμάς, καὶ ἔξεφρασαν τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς προσεχῆ των ἐπίσκεψιν θὰ τὴν ἀνταλλάσσουν πρὸς 150, δόποτε ἡ ζωὴ θὰ εἶναι ἀκόμη φθηνότερη.

Διὰ τὰ «Τσαμάκια» ἀνέφεραν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ἔχουν χώρους δόπου τὰ δύο φύλα ἔχονται εἰς στενοτέραν μεταξύ των ἐπαφήν, ἀλλὰ πάντοτε οἱ χῶροι αὐτοὶ εἶνε ἐστεγασμένοι καὶ φέρουν καὶ ἐρυθρὸν φανόν.

Παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ ἀγαπητοὶ γείτονες δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ πεισθοῦν διὰ φοροῦν καπέλλο.

Διὸ αὐτὸς ὅταν συναντοῦσαν γνωστὸν τους, ὁ χαιρετισμός των ἡτο ἀνάμικτος, δηλαδὴ τουρκοευρωπαϊκός.

Μὲ τὸ ἔνα χέρι ἔβγαζαν τὸ καπέλλο καὶ, μὲ τὸ ἄλλο ἔκαμαν τεμενᾶ.

Τὸ γυναικεῖον φύλον, δὲν ἦτο καὶ τόσον περίφημον, ἀν ἔξαιρέσωμεν τρεῖς ἡ τέσσαρες σιλουέττες.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ οἱ συμπολῖται τὰς ἔξερευνοῦσαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων.

Λέγεται ὅτι καὶ εἰς ἔκεινους οἱ δοποῖς τρώγονται διαρκῶς κοττόπουλα, γεννᾶται ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀλλαγῆς τοῦ εἰδους τοῦ κρέατος.

ΑΝΟΡΕΞΙΑ ΑΜΦΙΤΡΥΩΝΟΣ

Εἰς τὸ «Ολύμπια» ὁ ψυχηλὸς ἡμῶν φίλος κ. Φ. Κ. παρέθεσε δεῖπνον εἰς τοὺς πρωταγωνιστὰς καὶ πρωταγωνιστίσας τοῦ θιάσου Νέζερ.

Λέγεται δὲτο διαλογάθος καὶ εὐγενικὸς ἡμῶν φίλος, τυπικῶς μόνον συνέφαγε μετὰ τῶν κεκλημένων του, ἀπορροφημένος δὲν καθ' δλην τὴν διάρκειαν τοῦ δεῖπνου, εἰς τὸ νὰ κατατρώγῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰς πρωταγωνιστίσας.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ Ιατρὸς κ. Πασχαλίδης δὲ ποιοῖς συμμετεῖχε τοῦ δεῖπνου, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὀνορεΐάν τοῦ ἀμφιτρύωνος, ἔκαμε τὴν ἔχης ἔμμετρον πρόποσιν:

Τῶν ὑψηλῶν ἀνδρῶν σὲ λένε, **ἄσσον**, καὶ φίλον τρυφερὸν τῶν θιάσων

Τραπέζια δίνεις κερνᾶς ἡδύποτα μὰ σὺ δὲν πίνης δὲν τρῶς καὶ τίποτα

Σοῦ λέω σὰ γιατρός:

— Διάιτα κράτει.
Δὲν μπορεῖς; μὴ τρῶς,
ἀλλὰ τσίμπα κάτι

ΜΕΓΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ,ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ,

Ἀρπά: "Οογασ μουσικὸν παλιχαιριῶν, ἀνακουόμενον διατρέπει τὸν τόπον τῶν δακτύλων."
12 Εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρονοῦ VIII 33. 12
«Ἀρπά» εἶναι ἀξίωμα τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Ἄρτιβαφεῖς: "Ο καὶ ἡ . . . προσφάτως βαφεῖς ἡ βαφεῖσα.

Κατὰ τοὺς χοροὺς τῆς Ἀγοροποιῆς ἐορτῆς παρετηρήθη τὸ φαινόμενον αὐτὸν εἰς πλείστας δύσας κυρίας, ψυχηλῆς περιποτῆς.

Ἄρτοι: "Ἐπίρρημα τῆς ἑλικηῆς γλώσσης, σημαίνον τὸ πρό μηκοῦ, πρό δλίγουν.

Ἄρτοι, μὲ διμιχρὸν γιώτα, εἶναι δι πλυντικός τοῦ «Ἀρτοῖς» είδος δηλαδὴ ποὺ κατέστη τῆς πολυτελείας ἐπὶ Παναγῆ.

Διαζωτικός: "Ο περιβάλλων, διαζωνύνων κάπι, τὴν μέσην π. γ. κυρίας ἡ δεσποινίδος.

Οἱ τελευταῖς ἐλθόντες Τούρκοι ἐδροκεῖς ἐπῆρξαν ἀρκετὰ διαζωτικοὶ καθὼς λέγεται.

Διαμάλαξις: "Η πρᾶξης τοῦ μαλακόνεν τι, ἡ ἀπάλυνσις, τὸ μαλάκωμα.

Εἰδικώτατοι εἰς τοῦτο ἀνεδείχθησαν οἱ Τούρκοι ἐκδρομεῖς, μεταβαλόντες ἐντέχνως σκληρὰ ἀντικείμενα, εἰς μαλακά.

Ἐγγειος Ιδιοκτησία: Τὰ μὲ τὴν γῆν συνδεόμενα ἀγαθὰ τοῦ πολίτου. Η οἰκία, δι ἀγρὸς κ.τ.λ. ἀποτελοῦν ἔγγειον ιδιοκτησίαν, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἀμφισβήτησιν.

Ἐγκυος Ιδιοκτησία, σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ γάμου προερχόμενον ἀγαθόν. Άλλὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἀγαθοῦ, πάντοτε ἀμφισβητεῖται ἡ κυριότης ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀρρενα ιδιοκτήτην.

Ἀγγεῖον: Δοχεῖον, κάθε κοῖλον ἀντικείμενον, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ ξένην οὐσίαν φευστὴν ἢ στερεάν.

Εἰς τὴν νεοελληνικὴν «ἀγγεῖον» σημαίνει κυρίως τὸ **ἀπαφτί** τῆς νύχτας...

Σχετικῶς μὲ τὸ ἀγγεῖον, ὑπάρχει μία ὑπέροχης Λεσβιακῆ παρομία, ἀναφερόμενη εἰς τὴν ἀνατοπὴν τῶν ἀξιῶν :

Τ' ἀτξὰ γινῆκαν θυμιατὰ το τὰ σ . . . λιβάνια».

Οὐδέποτε ἡ παροιμία αὐτὴ προσέλαβε τόσην ζωντανότητα, δοην τώρα ποὺ κυβερνᾶ, δι «ἡθικὸς ωυθμός».

ΣΥΝΤΑΞΕΛΦΟΙ

Ο ανακριτής ἀνακρίνει ἔνα διάσημο ἀπατεῶν :

— Κοντολογία, πέρασες ὅλη σου τὴ ζωὴ βάζοντας μέσα τὸν ἔναν καὶ τὸν ἀλλο . . .

— Καὶ νομίζετε κ. ἀνακριτά πῶς έσεις κάνετε ποτέ σας διαφορετικά

ΟΤΑΝ Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΝΤΡΩΓΗ

ΕΝΑ ΔΕΙΠΝΟΝ ΣΤ' ΑΚΛΕΙΔΙΟΥ

Είς τὸ ἔξοχικὸν κέντρον τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Ἀκλειδιοῦ σινέφαγε τὸ παρελθόν Σάββατον ἡ ἀριστοκρατία τῆς πόλεως μας.

Μὴ εντυχήσαντες ποτὲ ὅχι νὰ παρευρεθῶμεν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ νὰ ἴδωμεν ἀριστοχάτας τῷ γοντας, διμολογοῦμεν ὅτι ἔξεπλάγημεν διαπιστώσαντες ὅτι κατ' οὐδὲν διαφέρουν ἡμῶν τῶν κοινῶν θνητῶν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς λειτουργίας ταύτης.

Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε ὅτι τῷ γοντανούν πολὺ, ὅχι διότι ἀγάλογον διαθέτουν ὅρεξιν, ἀλλὰ διότι... ἔχουν καὶ τῷ γοντανούν.

Τὸ ἐδεσματολόγιον, εὰν ἡ ἀκοή μας δὲν μᾶς ἡπάτησεν — διότι εἰς τοὺς ἀριστοχατικοὺς κύκλους πρὶν νὰ σερβιτούμονταν τὰ φαγητά, ὑπάρχει φάνεται συνήθεια νὰ ἐκφωνοῦνται μεγαλοφόνως, ὅταν τὰ γεύματα δίδονται εἰς τὴν ἔξοχὴν καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι οἱ διοῖοι πρέπει νὰ μανθάνουν τὶ καταναλίσκει ἔνας ἀριστοχατικὸς στόμαχος — τὸ ἐδεσματολόγιον λοιπὸν εἶχεν ὡς ἔξῆς :

Κιοφτέδες. Περὶ τὸν πεντακοσίους, κατὰ τὴν μεγαλόφωνον διμολογίαν ἐνὸς τῶν συνδαιτημόνων.

Κοτολέττες-πανέ. Περὶ τὰς τριακοσίας κατὰ τὴν διμολογίαν τοῦ αὐτοῦ συνδαιτημόνος.

Ψάρι τηγανιτόν.

Γηιουβέτα.

Κοττόπουλα.

Τυρός, φρούτα.

Κρασί μοσχάτον τῆς Κριμαλας.

Παγωτόν . . .

Παρατηρήσαμεν ὅτι οἱ ἀριστοχάται οὐδέποτε τῷ γοντανούν, εὰν δὲν πίουν προηγουμένως.

Ἡ τάξις αὐτὴ δὲν ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κυρίας.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, μία διλόκληρος πεντακοσάρα νέκταρος (δώρον τοῦ Πρύγκηπος Ἰβανώφ, ὥστε ἡκούσαμεν νὰ λέγεται ἀπὸ κάποιαν χαριτωμένην κόμησαν) ἔξεκενώθη πρὶν ἡ παρατεθῶν τὰ ἐδέσματα.

Οὐδεμία ἐντούτοις τάξις, κατὰ τὴν παράθεσιν τῶν φαγητῶν. Τὸ γεγονὸς μᾶς ἐνεποίησεν κατάπληξιν, διότι γνωρίζομεν ἐξ ἀκοῆς ὅτι δὲν αἱ πράξεις τῆς ἀριστοχατίας, καὶ αἱ κινήσεις ἀκόμη, εἰναι καθορισμέναι ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου, ἀπὸ ἀμνημονεύτου ισχύοντος χρόνου.

“Ολοι καὶ ὄλαι ἔτρωγαν **ἀναστομπούλα** κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, δηλαδὴ ἐξ ὅλων τῶν φαγητῶν συγχρόνως, πρᾶγμα τὸ διοῖον ἡνάγκασε ἔνα βαρῶνον νὰ εἴπῃ :

— Είστε ὄλοι γελοῖοι, καὶ δὲν έρετε νὰ τὸ γλεντήσετε, τὸ φαγητόν.

Διεπιστώσαμεν ὅτι καὶ οἱ ἀριστοχάται ἔχουν προλήψεις.

Διότι δὲν ἤθελαν νὰ καθίσουν στὸ τραπέζι κατ' οὐδένα τρόπον, δεδομένου ὅτι διὰ τῆς καθυστερήσεως Μαρκησίου τινός, οἱ συνδαιτημόνες ἀνήρχοντο εἰς 13.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μαρκήσιος ἐβράδυνεν, ὁ ὑποκόμης κ. . . ἀνεφώνησεν :

— Ἐπὶ τέλους ἀς πεθάνη καὶ κανένας ἀδελφέ, τὶ νὰ γίνη !

Εἰς τοῦτο βαρώνη τις, ἀπῆντησε :

— Ἀν περὶ ἀνδρὸς πορέκεται δὲν ἔχει σημασίαν.

Περὶ κομητῶν καὶ βαρωνίδων ὅμως προκειμένου, ή Μυτιλήνη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στερηθῇ τῶν καλλονῶν τῆς . . .

— Ἡκούσαμεν τὸν λόρδον * * καθ' ἦν στιγμὴν συνέκρουν τὸ ποτῆρι του μὲ τὸ ποτῆριτῆς μαρκησίας * * καὶ τὴν ἡτένιζε ἐκστατικῶς κατὰ πρόσωπον, νὰ λέγῃ :

— Υπέροχον, θεῖον ! ..

Οἱ ἔπαινοι ἀπηγμάνοντο εἰς τὸ πρόσωπον τῆς μαρκησίας, ἀπηγμάνοντο εἰς τὸ κρασί ; Δὲν γνωρίζομεν.

Ἐὰν ὅμως εἰμεδα ἡμεῖς οἱ συγκρούοντες τὸ ποτῆριον, θὰ τοὺς ἀπηγμάνωμεν πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς μαρκησίας, τὸ διοῖον πράγματι ἡτο θεῖον.

— Οταν κατόπιν τοῦ φαγητοῦ, ἥρχισε τὸ κάπιτσα, ἔθαυμάσαμεν τὴν χάριν μὲ τὴν διοῖον ἐκάπνιζεν ἡ αὐτὴ Μαρκησία.

Φλογερὰ ἐπιθυμία μᾶς κατέλαβεν ν' ἀποβάλωμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν ὑπόστασιν, νὰ μεταβληθῶμεν εἰ δυνατὸν εἰς τσιγάρον καὶ, νὰ τεθῶμεν εἰς τὴν διάθεσιν τόσων ἐκκυστικῶν χειλέων.

Σκεπτόμεθα ὅτι καὶ ὡς ἀποτελεῖς γαρονὸν ἀκόμη, ἀπὸ παρόμιοια σιτπόμενον χελλή, σημαντικὴν θὰ εἴχωμεν ἀξίαν . . .

Ποία ἡτο ἡ Μαρκησία, ἀν μᾶς ἐρωτήσετε δὲν γνωρίζομεν.

Πάντως ξανθὴ καλλονή, μὲ ἔνα κεφάλι ὑπέροχον καὶ κτενιστὸν ἀφογὸν, κοστοῦμι σκοῦρο ἀποκλίνον πρὸς τὸ μαῦρον, μάτια φωτεινὰ καὶ πικάντικα.

— Αν εἰμον πρίγκηψ καὶ μοῦ τὸ ἐπέτερε, προθυμώς θὰ αὐτοκτονοῦσα πρὸ τῶν ποδῶν της, οἱ διοῖοι δὲν ἡσαν φυλακισμένοι εἰς περικημίδας καὶ ἀπετέλουν ἐλκυστικὸν δείγμα, θελκτικὴν λεπτομέρειαν ἀνθέλετε ἐνὸς συνόλου ποὺ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον, ἀς μὴ τὸ σκεπτόμεθα...

Θ' αὐτοκτονούσα λοιπόν, διὰ νὰ σύρω κατ' ἀνάγκην ἐπάνω μου τὰ δύο ἔκεινα μάτια καὶ ν' ἀκούσω :

— Καλέ μου Πρίγκηψ, τὶ είναι αὐτὸ ποὺ ἐκάματε ;

— Κυρία Μαρκησία, ή τελευταῖα θέλησις τοῦ ἀτομοθανάτου είναι πάντοτε σεβαστή.

Παρακαλῶ πατήσατέ μου τὸ στήθος.

— Επιθυμῶ νὰ αἰσθανθῶ τὸ πόδι σας ἐπάνω μου καὶ... «Honni soit qui mal y pense»

ΣΕ ΤΣΙΓΚΟΥΝΑΡΟ

Τὸ «φιλάργυρο» εἶδες κ' εἰπες μ' ἀπορία :

— Βρέ το παληοκτήνος, τι φιλαργυρία !...

Μά ἡ ἀνεψιά σου εἴπε μάνι, μάνι.

— Τοῦτος ἐμπροστά σου χαρτοσιά δὲ πιάνει.

ΑΝ... ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς Τσαλδαρίκου τὸ ἀνάγνωσμα

· Άδελφοι.

Ο Παπποῦς ἡμᾶς τοὺς γκαγκαρίους ἐσχάτως ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, διτὶ θεάτρον ἔγεννηθημεν τῷ κόσμῳ, τέως τε καὶ νῦν ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μὲν μωροὶ διά Σαγιλάν, αὐτοὶ δὲ φρόνιμοι ἐν Παπποῦ· ἡμεῖς δοθεντεῖς, αὐτοὶ δὲ Ισχυροί· αὐτοὶ ἔντονοι, ἡμεῖς δὲ ἀτολμοί.

Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς ἐμπιστά τέκνα, ἐπὶ τῷ μαυρίσματι παρηγορῶ. Μιμήσκεσθε γάρ ἀδελφοί, διτὶ καὶ ὅχρι τῆς ἀρτίωρας ἐπεινῶμεν, καὶ ἐδιψάμεν, καὶ ἔγυμνητεύομεν, καὶ ἐκολαφίζομεν καὶ ματάτως ἐπανεστατοῦμεν.

Ως περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἔγεννηθημεν, πάντων περιτριμμα ἔως ἀρτί.

Εἰ δὲν ταῖς τελευταῖς ἐκλογαῖς ἐμαριύσθημεν, τοῦτο πεπόνθαμεν διότι εἰς τὸ μύστακας τοῦ Κεραυνοῦ ἐβασίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὸ τοῦ μαυρίσματος εἰς Κιλκίσιον, ἵνα, ωσπερ καὶ Βλάχος ἔγαυγισε διὰ Καθημερινῆς, ὅντες Κοκκινᾶς καὶ Καλαμαρίδας τοῦ λοιποῦ δρυποδήσμων.

Οὐ θέλω γάρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί περὶ τῶν γιασουρτοβαπτισμένων ἵνα μὴ λυπήσθωται καθὼς οἱ αὐλίκοι οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Τοῦτο οὐν λέγων ἐν λόγῳ Ραλλίκου, διτὶ τοῦ λοιποῦ οὐ συγχρώνται ίουδαίοι Σαμαρείταις τοῖς ἐπιλεγομένοις τουρκοστόροις. “Οτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν πνεύματι ταβέρνας, ἐν φωνῇ Πολυχρονοπούλων καὶ ἐν νομοθετήματι χωριστικῶν παραστήσεται ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκκαθαριοῦμεν τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφίων. ” Επειτα ἡμεῖς τὸ ντόπιο πρᾶμα οἱ περιλειπόμενοι, ὅμα σύνιν ἡ οὐσία καὶ τοῖς παινεμένοις Ἀρβανίταις πορευούμεθα ἀμειγεῖς εἰς τὰς κάλπας καὶ οὐτα πάντοτε ἐν γκουβέρνων ἐσόμεθα.

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ἀσπάσασθε μοι· Αλλούφ τὸν μεμαυρισμένον σύντερέκα τῇ ἀπεγνωμένη. Ασπάσασθε μοι· Αἵρων τὸν Αἴρων καὶ Γιοσέν τὸν Τενεκεδίκον. Ασπάζομαι πάντας τοὺς Μποχαρίκους,

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Τί γυναῖκα ποὺ τὴν ἔχω ἀξια καὶ νοικοκυρά, οὔτε καὶ γιὰ ψούντα τρέχω τὸ πρωὶ στὴν ἀγορά.

Χίλια φράγκα στὸ χεράκι τῆς μετρῶ τὸν κάθε μῆνα έξοδα, χαρτζηλικάκι ρουχικά, τοῦτα κι' ἐκεῖνα.

Δ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

(Άκτουαλιτέ τῶν φωτογράφων
ἀδελφῶν Χουτζαίου)

— Αὐτή κύριοι, παριστάνει τὸν
χ. Δῆμαρχον προσφωνοῦντα τοὺς
Τούρκους ἐκδρομεῖς.

“Οπως βλέπετε, τὸ πρόσωπό του
δὲν ἐκφράζει καὶ μεγάλην εὐχαρί-
στησιν.

Τὸ γεγονός δέον ν' ἀποδούθῃ εἰς
τὸ διτὶ δὲν ἐφρόντισαν καὶ αὐτοὶ οἱ
εὐλογημένοι νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ
κυρίας φαγωσίμους δπωσδήποτε...

— Αὐτή ἐδῶ, παριστάνει Τούρ-
κους ἐκδρομεῖς οἱ δοποῖν καθὼς
βλέπετε συζητοῦν δρομοὺς ζωηρῶς
μὲ τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν
τῆς Ἀγροτικῆς ἑορτῆς.

“Η συζήτησις περιστρέφεται γύ-
νω στὰ καθίσματα. Οἱ Τούρκοι
ἐκδρομεῖς, λέγουν εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν διτὶ ἀνήσυχον πῶς σπανίζουν
οἱ καθέκλεις στὴ Μυτιλήνη, θὰ ἐ-
φρόντιζαν νὰ φέρουν ἀπὸ τὸ
Αἴβαλι.

— Αὐτή ἐδῶ παριστάνει δεσποι-
νίδας, ποὺ βυθίζουν τὰ χέρια των
στὰ πορτφεῖ τῶν Τούρκων ἐπισκε-
πτῶν.

Μὴ σᾶς περάσει ὅμως ή ἵδεα κύ-
ριοι, διτὶ πρόκειται περὶ λωποδυτο-
ῶν. Κάθε ἄλλο... Πρόκειται ἀπλῶς
περὶ πωλητριῶν λαχείων τῆς ἐμπο-
ριανηγύρεως τοῦ Γυμνασίου.

— Αὐτή κύριοι μᾶς δείχτει τὴν
θερινὴν «Σαπφώ» ἐν ὥρᾳ παρα-
στάσεως τοῦ θιάσου Νέζεο.

Βλέπετε αὐτὸν τὸν κύριον, δὲ
ποῖος πατᾶ τὸ πόδι τῆς παρα-
πλεύρως αὐτοῦ (ἀριστερόφυτον) καθη-
μένης κομψοτάτης κυρίας;

Καὶ βλέπετε ἀκόμη, πόσον ὀργί-
λον εἶνε τὸ βλέμμα του, καὶ πόσον
ὑπενθυμίζει ζηλότυπον Ὀθέλλον;

Αἱ λοιπὸν κύριοι, αὐτὸς δὲ
θρωπὸς εἶνε δὲ σύνυγος τῆς κομψο-
τάτης κυρίας, τὴν δοποῖαν ὅπως φαί-
νεται ἐνοχλεῖ κάπως, δὲ παραπλεύ-
ρως (δεξιόθεν) ἴσταμενος τραπεζι-
τικὸς ὑπάλληλος.

Διτὶ αὐτὸν τὸν λόγον ἀκριβῶς, δὲ
σύνυγος τῆς πατᾶ τὸ πόδι καὶ εἶναι
ῶσαν νὰ τῆς λέγῃ :

«Κι' ἔγω σου λέω, πῶς σοῦ-
νανε τὸ μάτι...»

— Αὐτή ἐδῶ παριστάνει τὰ «Τσα-
μάκια...». Ή κάρτα εἶναι κάπως
σκοτεινὴ καὶ δὲν διακρίνονται οὔτε
αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τοπείου οὔτε ή
δράσις — οἰδαήποτε δράσις — τῶν
παρενοιοκομένων ἐτεροφύλων ἐπι-
σκεπτῶν.

Αλλὰ πρέπει νὰ ξενόρετε κύριοι,
διτὶ οἱ ἀδελφοὶ Χουτζαίου, εἶναι
προνοητικοὶ καλλιτέχναι. Οσάκις
φωτογραφοῦντὰ «Τσαμάκια» φρον-
τίζουν ὥστε νὰ μὴ πέφτη πολὺ φῶς,
διτὶ τὸ λασινδάλιστον.

Εἰς τὴν σερί μας κύριοι, «Τσαμά-
κια» φωτισμένα οὐδέποτε θὰ ἰδητε...
Θὰ σᾶς δείχτουμε τὴ σχετικὴ κάρτ-
ποστά, ἀλλὰ μόνον θὰ μαντεύετε
τὰς παραστάσεις, χωρὶς νὰ βλέπετε
τίποτε...

Σ' ΕΝΑ ΓΑΜΠΡΟ

Ἐπήγεις καὶ θρονιάστηκες
στοῦ πεθεροῦ σου μὰς χαρά-
καμάρωνες τὴν τύχη σου
καὶ τ' ἀκριβό σου ταῖρι.
μὰ κεὶ διοῦ περίμενες
νὰ σου μετρίσουν τὸν παρά.
Ἐξαφνα τὰ παπούτσια σου
σοῦ δώκανε στὸ χέρι.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΧΗΡΑΝ...

ΠΑΡΗΓΟΡΙΕΣ

Μια χήρα δλημερίς
στὸ σοφᾶ τῆς κλαίει
καὶ μὲ πόνο μυστικὸ
τέτοια λόγια λέει.

«Πούσαι μακαρίτη μου
νὰ δῆς τὴ συμφορά μου,
πούσαι μακαρίτη μου
νὰ δῆς τὰ δακρυά μου.

‘Ο καϊμός σου μ' ἔλιωσε
κ' ἔγεινα σὰν σκελετός,
δ καϊμός δ ἀγιάτρευτος
δ καϊμός σου, τῆς νυχτός!»

Τ' ἄκουσ’ ἔνας γείτονας
κι' εἰς δάκρυα ἀνελύθη
τ' ἄκουσ’ ἔνας γείτονας
καὶ τὴν ἐλυτήθη.

Καὶ τὴν ὥρα τὴν γλυκειά
ποῦ δὲ μέρα εἶχε γύρη,
ἔσκαρφάλωσε σιγά
εἰς τὸ παραθύρι.

Κι' ἀπ' τὸ τζάμι τ' ἀνοιχτὸ
δ ψυχόπονος γλυστράει,
καὶ τῆς χήρας τῆς φτωχῆς
ἔτσι τῆς μιλάει.

«Μὴ τρομάζης κι' ἀπ' τὸ σοφᾶ
χήρα μὴ σηκώνεσαι!
τὸν καϊμό σου ώς ἄκουσα
ἡ καρδιά μου ἐπόνεσε.

Κ' ἥλθα ἀπόψε ἀπρόσκλητος
χήρα μου πανώρια
νὰ σοῦ χύσω βάλσαμο
νὰ σοῦ δώσω παρηγόρια!

“Ετσι εἶπ' δε γείτονας
καὶ εύθυνος γονάτισε,
κι' δλη νύχτα στὸ σοφᾶ
συντροφιὰ τῆς κράτησε.

Μια χήρα δλημερίς
στὸ σοφᾶ πλαγιάζει,
κ' ἔνας ἄξιος γείτονας
βάλσαμο τῆς στάζει...

ΤΑ ΠΕΡΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΖΩΩΝ

Εἰς τὸν «Ν. Κήρυκα» ἀνεγνωσαμεν
ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τσαλδάρη
Ἐπαύσανε νὰ χορηγεῖ ἀδείας εἰς τὸν
κ. Βουδούκην πρὸς ἔξαγωγὴν ζώων.

‘Εκ θετικῆς δμως πηγῆς πληροφο-
ρούμεθα διτὶ ὁ κ. Βουδούκης οὐδέπο-
τε ἔξηγαγεν ζῶα ἐκ Λέσβου καὶ συ-
νεπῶς δὲν εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην
νὰ ζητήσῃ ἀδείαν παρὰ τοῦ κ. Τσαλ-
δάρη.

‘Αλλ' οὔτε καὶ ἀλλος τὶς ἔξηγαγε-

ζῶα ἐκ Λέσβου, διότι δὲ πληροφο-

ρούμεθα τὸ συντακτικὸν προσωπικὸν

τοῦ «Νέου Κήρυκος» δὲν ἡλαττώθη

ἀλλὰ παραμένει δηπος ἥτο καὶ πρό-

τερον.

ΣΕ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ

Μοῦ σειέσαι, μοῦ λυγίζεσαι
καὶ κάνεις τὴν μπεμπέκα
θές νὰ σὲ λένε λούλουδο
στολίδι τοῦ σπιτιοῦ,

καὶ λύσαξες γιὰ παντρεία.

Μά, ἀστα πειά ζευζέκα,
καὶ έρουν πῶς γεννήθηκες
στὴν ἐποχὴ τοῦ μπαρούτιο.

ΣΕ ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΗΚΑΡΟ

Μ' δλό σου τὸ καμπούριασμα
καὶ μ' δλα τὰ γεράματα,
γυρεύεις τζιριτζάντζολες
κορτσοδουλειές καὶ θάματα..
Σὲ πήραν δμως γέρο μυρωδιά
καὶ δλοι σκούν στὰ γέλοια..
αῖ, βλέπεις, τὰ μεταξωτά βρακιά
θέλουν πιδέξια σκέλια.

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΟΥΣ ΛΑΪΚΟΥΣ
ΧΑΤΖΗ ΜΟΥΛΑΔΕΣ

Εἶναι κατρός τώρα ποὺ μερικοὶ
λαϊκοὶ ἐδῶ,—δέν καταλαβαίνω γιὰ
ποιό λόγο—προσπαθοῦν νὰ μὲ πε-
σουν ν' ἀλλάξω πολιτικὰ φρονήματα
νὰ βασισθῶ στὴ κολυμβήθρα τοῦ
ἡθικοῦ ρυθμοῦ, καὶ νὰ γίνω λαϊκός.

“Ενας μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς—δόνομα
καὶ μὴ χωριό—κάνοντάς μου χίλια
δύο κομπλιμέντα, μοῦ εἰπε πῶς ἔνας
ἄνθρωπος τῆς δικῆς μου μορφωσεως
καὶ λιανότητος, εἶναι ἔγκλημα νὰ μὴ
βρίσκεται μέσα στὶς τάξεις τοῦ μόνου
ζωντανοῦ καὶ ἡθικοῦ κόμματος που
ἀπόμενε στὴν Ἐλλάδα, δηλαδή τοῦ
λαϊκοῦ κόμματος!

॥ Επειδὴ ἀγαπητέ «Βούρδουλα» οἱ
ἀπότολοι αὐτοὶ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος,
όπριχοτανενά στὶς γινωντανά κάπας φο-
ρικοί, κι' ἐπειδὴ ἔξ αλλού ἔγω είμαι
λίγο ὀγύριστο κεφάλι, σὲ παρακά-
λω δημιούσευσε τὸ παρακάτω παρα-
μύθι που ἀποτελεῖ τὴν πρεπούμενη
ἀπάντηση στοὺς κυρίους αὐτούς,
κ' είμαι βέβαιος πῶς δὲν θὰ μὲ ἐνο-
χήσουν ξανά.

Παλαιοδημοκρατικὸς

Μιὰ φορὰ ἔνας ζωέμπορος, γυρί-
ζοντας στὰ χωριά γιὰ ν' ἀγοράσῃ
σφαχτά, πήγε καὶ σ' ἔνα χωριό, σπουδαίο
βρισκότανεν ἔνας τούρκος πολὺ φα-
νατικός, τόνομός του Χατζή Μουλάς.

Μ' αὐτὸν τὸν Χατζή Μουλᾶ δὲ
ζωέμπορος ἐπιασε σχέσεις. Κάθε φορά
που πήγαινε στὸ χωριό του, δ' Χατζή
Μουλᾶ τὸν καλόπιανε καὶ τούλεγε:

— Οὐδὲν γκιασούρι, στίντε ν' ἀλλάξετε
τὴν πίστη σου καὶ νὰ γίνης μουσουλ-
μάνος.

Τὴν πρόταση αὐτὴ θὰ τοῦ τὴν
ἔκανε καμία δεκαριά φορές δὲν
είπε ποτέ γιὰ πάντα.

— Ακουσε νὰ οσῦ πῶς Χατζή
Μουλᾶ, τοῦ λέγει:

Αὐτὴ δὲ πρόταση σου εἶναι καλή,
τὸ καταλαβαίνων. Μ' ἀρέσει κ' ἐμένα
καὶ θὰ τώκανα, ἀλλὰ ἔνα πράγμα μὲ
κάνει νὰ διστάζω...

— Σάν τι πρᾶμα; ρωτᾷ ο Χατζή
Μουλᾶς.

— Όταν μᾶς βαφτίζουν οι παπά-
δες μας, ἀγά μου, γιὰ νὰ μᾶς γνωρίζουν
στὸν ἄλλο κόσμο μᾶς βάζουν
σημάδια στὰ χέρια, στὰ πόδια, στὸ
κεφάλι, στ' αὐτιά, στὸ στήθος καὶ
στὴ ράχη.

Τώρα, θταν θὰ γίνω μουσουλμάνος,
θὰ μέ σημαδέψῃ κι' δ' Χότζας,
καὶ θὰ γνωρίσῃ τὸ δικό του σημάδι,
καὶ θὰ μὲ πιάσῃ κι' αὐτὸς ὅπδ' κεῖ... κ' έτσι δὲ
θάχω γυλωτώδης ὅπδ' τὰ χέρια τους.
Αἱ, λοιπὸν ἀγά μου, δὲν ἔχω δίκαιο
νὰ διστάζω;

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΜΑΣ:

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ ΛΟΓΟΣ ΠΕΦΤΕΙ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Κυριακὴ 30 Ἰουνίου 1933

Διεύθυνσις:

ΑΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Ετησία Δρ. 100

'Εξάμηνος 55

'Εξωτερικοῦ

Δολ. 2 Σελ. 10

Φρ. Γαλ. 40

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΚΡΙΜΑ ΤΩΝ ΚΡΙΜΑΤΩΝ...

Φαρμακευτικός κύριος Γιοβανάκης θέλει θά έκφραζη μέγα λύπην του, διότι χανούμισσαι έφεντιμ, ώς καθώς εύρωπαται γινόμενοι έχασαν θελεικάρδιον τό φαινόμενον μπέ...

"Απαντες χανούμισσαι ύπο φερετσέν, μελέκι ίμις τζάνιμ, ώς νά λέγωμεν αγγελος ήσαν. Σήμερον ἄνευ φερετσέν τσιρκίν σουρατί, βέχιγιάρ κιμπί ντίρ α..., ώς νά λέγωμεν κακοπροσώπατος καὶ ώς καθώς αγγούρια είναι.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν ούλαν, χανούμισσας ἔβλεπες σάλια σου ἔτρεχαν μπέ, καὶ οὕτω πως καὶ Φαρέρ καὶ Λοτί φιλάν, φιλότουρκοι ήσαν.

Φιλότουρκοι διὰ Τούρκους δὲν ήσαν, διὰ χανούμισσας ήσαν. Ντεμέκι κι ἀπαντες οὗτοι γάλλοι συγγραφεῖς, φιλοχανούμισσοι ήσαν...

Καὶ ἀξιότιμος κύριος Γιοβανάκης, εἰς Κωνσταντινούπολιν φιλοχανούμισσος ήτο.

'Αμάν ἐφέντημ νελέρ γιαπτική μπεκιάρ ίκέν, ώς νά λέγωμεν διόπια τὰ κατορθώματά μας, δταν πεκιάρδες ήμεθα μπέ...

"Αμα χανούμισσαι φερετσέν είχαν, διόποιον μεγάλος ἀγαπήζοντο τζάνιμ...

Σήμερον χανούμισσαι όποιας είς Μυτιλήνην εἶδομεν, μπές παρὰ ἐτμέζιντι α, ώς νά λέγωμεν πεντάραν δὲν ἔκαμαν.

"Ως καθώς Εύρωπαται, μούτρα ἀνοιχτά ἔχοντες, ώς καθώς Εύρωπαται διπόσθια κουνίζοντες ώς καθώς Εύρωπαται μάτια των εἰς ἀνδρικά πανταλόνια κυτάζοντες, ἀνατολικός μυστήριος ἔσβυσεν.

Κιοπόγου Κεμάλ! Νὲ λιουζούμ ίμις φερετσέν νά καταργίζεις μπέ; Πῶς θέλομεν θά ξεχωρίζωμεν Νουριγέ Χανούμ, Φατιμέ Χανούμ, φιλάν, ἀπό 'Ασπασίσαν, Μαρίτσαν καὶ τὰ τοισύτα;

Γιαζίκι τιρ, ώς νά λέγωμεν κρίμα των κρίματων καὶ... οιτοτὶ τζαφερί βέρ σελάμ.

Γιοβανάκης

ΣΤΟΥΝΤΙΟ “ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ,,

Τὰ ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς χθές κατατεθέντα σενάρια είναι τὰ ἔξι :

Όρεστον Κυριανοῦ : «'Αθανατικ... Μ'χάλα».

Μ. Κουρτζή : «Λιμένες καὶ περιοδεῖαι».

Π. Ρούσου : «Τέρτο ήλθαν τὰ πράγματα»

Ηλ. Ήλιάδου : «Τὰ διποδα τοῦ «Δημοκράτη» καὶ τὰ τετράποδα τοῦ «Ν. Κήρυκος»

Στέλιον Καραπάτη : «Νὰ χαρω γλωσίτσα, έγώ».

Νίκου Μελαψοῦ : «Νὰ καταλαβαίνωμαστε δηλαδή».

Γ. Καλδή : «Θ' αὐτοκτονήσω. Εκπροσωπεῖ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων».

Σταμ. Γεωργιάδου : «Νᾶταν ή θάλασσα κρασί...»

Π. Μάνδρα : «Τὸ ρό καὶ τὸ γό (δικη φωνήντων)

Π. Βαλάκη : «Νά, μὰ τῇ Παναγίᾳ, σοῦ λέω φαινούντανε τὰ μπατζακλίκια ται». **ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΠΟΥΛΑΔΑΣ**

Πωλητής πουλερικῶν ἔξητει μετὰ φορτικότητος νὰ πωλήσῃ εἰς ἐπίσημον τοῦρκον ἐκδομέα ἔνα πετεινόν.

Ο Τοῦρκος δύως ήτο ἀνένδοτος δχι διότι δὲν ἥδελε πουλερικά, ἀλλὰ διότι ἐπιθυμούσε κόττα ἢ πουλάδα καὶ δχι πετεινόν.

Δέργεται δτι δ πωλητής ἐννοήσας ἐπὶ τέλους τὸ ηθελεν δέργος τοῦ, τοῦ ἔδειξε μὲ τὸ χέρι, τὴν εῖσοδον τοῦ Γυμνασίου μας.

ΑΝΑΠΟΔΑ ΡΑΜΑΤΑ

Νά λέγεσαι **Ρούσος** καὶ νά είσαι "Ελλην καὶ μάλιστα Νομάρχης.

Νά λέγεσαι **Καμπούρης** καὶ νά είσαι κυπαρισσόκορμος.

Νά λέγεσαι **Πετρᾶς** καὶ νά είσαι χαρτοπώλης.

Νά λέγεσαι **Σαμαρᾶς** καὶ νά είσαι μηχανικός.

Νά λέγεσαι **Σιφναῖος** καὶ νά είσαι Λέσβιος.

Νά λέγεσαι **Μπεκιάρης** καὶ νά είσαι παντρεμένος.

Η ΛΑΙΑΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Ἐίνε ἀλήθεια, μαμά, αὐτὸ που μούλεγες προχθές, πῶς οι ἄγγελοι ἔχουν φτερά;

— Μάλιστα, παιδί μου, οι ἄγγελοι ἔχουν φτερά καὶ πετοῦν.

— Ωστε λοιπόν θά πετάξει κι ἡ δούλα μας ἡ Μαρία;

— Μά γιατί παιδί μου;

— Γιατί ἄκουσα χθές τὸν μπαμπά νά τῆς λέγει στὴν κουζίνα πῶς είναι ἄγγελος.

— Βέβαια, παιδί μου θά πετάξει ἀμέσως καὶ μάλιστα τώρα στὴν οτιγμή.

«ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΑΡΧΕΣΘΑΙ»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν κατὰ τὸ δειλινὸν ἐθεάθη τρυφερὸν ζεῦγος ἀνάπτων τὸ κεράκι του εἰς τὸν ναΐσκον τῆς 'Αγίας Ελένης.

Δεπτολόγοι κύριοι, καὶ κατὰ κανόνα κάλλιστα πληροφορημένοι πάντοτε, ἐσχημάτισαν—ἀγνοοῦμεν πῶς — τὴν γνώμην δτι ἐπρόκειτο περὶ ἐρωτικῆς συνετένεως, καὶ δτι ἡ λειρότης τοῦ σκοποῦ ήτο ἡ δδηγήσασα τὸ ζεῦγος νὰ δρίσῃ συνέντευξιν εἰς χδρον λειρότης.

«Ἀπὸ Θεού ἀρχεσθαι» διεκήνυττον οἱ παλαιοὶ ἀνθρώποι, καὶ τὸ δέξιωμα αὐτὸ τηροῦν δύπας φανερεται κατὰ γράμμα σήμερον, οἱ σύγχρονοι ἐρωτευμένοι.

Δέργεται δτι «ἐκείνος» ἀνήκει εἰς τὰ μέλη τῆς Πανεπιστημιανῆς Δέσχης ή δποία ἐσκάτως μᾶς ἐπεσκέψθη. «Ἐκείνη» δὲ δτι είναι μγνωστος, καὶ τὸ μόνον χαρακτηριστικὸν είναι δτι ἐστένετο σούζα μπροστά του, ώστα νὰ τὴν είχε μαγνητίση τὸ βλέμμα του.

Ἤμετς ἐντούτοις πιστεύομεν δτι ἡ στάσις αὐτὴ τῆς Δ)ος προήχετο μάλλον ἀπὸ δρησκευτικότητα καὶ ἀπὸ εὐλάβειαν πρὸ τὴν λειρότητα τοῦ χώρου...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΙ

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΑΣ

— Πρέπει νὰ δουλεύουν τὰ κορίτσια μας;

— Εξαρτάται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας.

— Η ἐργασίες στὰ τσαμάκια μποροῦν ν' ἀπαγορευτοῦν.

— Πῶς θὰ γίνωνται καλές μητέρες;

— Φαντάζομαι δτι αὐτὸ θά κατορθωθῇ ἀν μάθουν νὰ μὴ γίνωνται μητέρες... πρὶν τῆς ώρας τους.

— Γράμματα πρέπει νὰ μαθαίνουν;

— Τόσα δσα χρειάζονται γιὰ νὰ γράφουν καὶ νὰ διαβάζουν ἔνα ραβασάκι.

— Πρέπει νὰ πηγαίνουν στὰ θέατρα;

— Έὰν τὸ έργον είναι «ἀκατάλληλον διὰ δεσποινίδας.»

Φρονῶ δτι πρέπει νὰ πηγαίνουν.

— Τὰ κατ' οἰκον μαθήματα,

πρέπει νὰ ἐπιτρέπωνται;

— Έὰν δ καθηγητής είναι νέος, δχι μόνον ἐπιτρέπονται ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλονται.

Έγω δμως φρονῶ δτι προκειμένου νὰ ἔξετάσωμεν τὴν θέσην τῶν κοριτσιῶν μας στὴν κοινωνία, πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζομεν ἀν πράγματι είναι... κορίτσια.

ΔΙΑ

ΤΟΥΣ

ΓΑΛΛΟΜΑΣΙΣ

Jeun homme cher aux petites femmes=Νεανία, χέρι στὶς γυναικούλες...

Attention à l'écho!=Προσοχή Αλέκο.

(Σύστασις προνοητικῆς δεσποινίδος, πρὸς φίλον της τολμηρόν, καὶ ριψοκίνδυνον ἔξερευνητήν)

Nous marchions causant d' απομουρ. Αργίνες αυ Lyceé = Περιπατούσαμε μιλώντας γιὰ σχωτα.

"Οτ